

Dosarul nr. 2ra-176/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. N. Lupașcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.L. Bulgac, Gr. Dașchevici. A. Panov)

ÎNCHEIERE

15 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea Comercială „Vasigur Grup” Societate cu Răspundere Limitată

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Lopotenco și
Nataliei Lopotenco împotriva Societății Comerciale „Vasigur Grup” Societate cu
Răspundere Limitată cu privire la protecția consumatorului, încasarea sumei,
dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admis apelul declarat de Sergiu Lopotenco și Natalia Lopotenco, reprezentați
de avocatul Serghei Sandu, casată hotărârea din 28 ianuarie 2019 a Judecătoriei
Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii

constată:

La 10 august 2018, Sergiu Lopotenco și Natalia Lopotenco au depus cerere de
chemare în judecată împotriva SC „Vasigur Grup” SRL cu privire la protecția
consumatorului, încasarea sumei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că la data de 13 octombrie 2017, Natalia
Lopotenco, în calitate de beneficiar, a încheiat cu SC „Vasigur Grup” SRL, în
calitate de executor, contractul de rezervare nr. 13, având ca obiect apartamentul nr.
XXXXX cu suprafața totală de 50,73 m², amplasat în XXXXX, urmând să fie achitat
prețul de 39000 de euro, adică câte 768,77 de euro/ m².

Ulterior, la data de 27 octombrie 2017, Sergiu Lopotenco, în calitate de
cumpărător, și SC „Vasigur Grup” SRL, în calitate de vânzător, au încheiat
contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. XXXXX din XXXXX, nr.
8141.

Au susținut că după încheierea contractului de vânzare-cumpărare au depistat că suprafața indicată în contract nu corespunde cu suprafața de facto al apartamentului și pentru care a fost achitat prețul, această diferență constituind 3,73 m², în valoare de 2867,51 de euro.

La data de 12 iulie 2018 au expediat în adresa pârâtei o somație prin care au solicitat restituirea diferenței de cost al apartamentului procurat, însă nu au primit niciun răspuns.

Au considerat că prin acțiunile ilegale admise de către SC „Vasigur Grup” SRL, ultima le-a cauzat un prejudiciu considerabil, fiind deposedați ilegal de suma de 2867, 51 de euro, care a fost achitată fără temei la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului.

Pentru achitarea prețului apartamentului, au contractat un credit de la Banca Comercială Română, suportând cheltuieli sub formă de dobânzi, comisioane, astfel, în urma inacțiunilor ilegale ale SC „Vasigur Grup” SRL de nerestituire a sumei încasate greșit, au suportat un prejudiciu material.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 10, 11, 572, 575, 602, 603, 610, 611, 619, 620, 13, 14, 15, 16, 1389, 1398, 1399 Cod civil, art. 1, 2, 6, 31 din Legea privind protecția consumatorului.

La 17 ianuarie 2019, Sergiu Lopotenco și Natalia Lopotenco au depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea de la SC „Vasigur Grup” SRL în beneficiul lor a sumei de 2867, 51 de euro cu titlu de prestație obținută fără justă cauză prin practică comercială înșelătoare, sumei de 542,06 de euro cu titlu de dobândă de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a stabilit că raporturile juridice dintre Natalia Lopotenco cu SC „Vasigur Grup” SRL, la încheierea antecontractului, nu se extind asupra raporturilor juridice dintre Sergiu Lopotenco cu SC „Vasigur Grup” SRL, întrucât sunt reglementate de diferite tipuri de contracte și dintre diferiți subiecți. Instanța a notat că antecontractul încheiat între Natalia Lopotenco și SC „Vasigur Grup” SRL avea drept scop ca părțile respective să intre în viitor într-un raport contractual de vânzare-cumpărare, pe când contractul de vânzare-cumpărare încheiat între Sergiu Lopotenco și SC „Vasigur Grup” SRL stabilește un raport contractual ce naște obligații și drepturi între respectivele părți ce nu pot fi extinse terților.

În același timp, instanța de fond a constatat că la materialele dosarului nu au fost prezentate probe sau înscrisuri care să ateste că la momentul acceptării ofertei de procurare a apartamentului nr. XXXXX amplasat în XXXXX, avea o anumită suprafață, iar după încheierea contractului de vânzare-cumpărare acesta indică o diferență de metraj, în condițiile în care antecontractul din 13 octombrie 2017 are ca obiect un bun imobil diferit de cel înserat în contractul de vânzare-cumpărare din 27 octombrie 2017 și nu poate fi folosit la compararea suprafețelor acestora.

Prin decizia din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Sergiu Lopotenco și Natalia Lopotenco, reprezentați de

avocatul Serghei Sandu, casată hotărârea din 28 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea, fiind încasată din contul SC „Vasigur Grup” SRL în beneficiul lui Sergiu Lopotenco și Nataliei Lopotenco suma de 2867, 51 de euro, pentru asistența juridică suma de 2500 de lei.

A fost încasată de la SC „Vasigur Grup” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1652 de lei.

În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel a stabilit că soții Sergiu Lopotenco și Natalia Lopotenco au acționat în comun la încheierea antecontractului din 13 octombrie 2017 și contractului de vânzare-cumpărare nr. 8141 din 27 octombrie 2017, fiind o familie, au participat la relațiile contractuale cu un singur scop de a procura apartamentul în litigiu, prețul căruia a fost achitat din mijloace financiare comune.

Totodată, instanța de apel a stabilit că deși în contractul de rezervare nr. 13 din 13 octombrie 2017 și în contractul de vânzare-cumpărare nr. 8141 din 27 octombrie 2017 sunt indicate apartamente diferite, aceasta constituie o eroare comisă de către SC „Vasigur Grup” SRL și nu poate fi imputată soților Lopotenco, având în vedere că compania nu a avut un alt apartament pe adresa indicată greșit.

Astfel, instanța de apel a conchis necesitatea încasării de la SC „Vasigur Grup” SRL în beneficiul lui Sergiu Lopotenco și Nataliei Lopotenco a diferenței de plată în sumă de 2857,51 de euro.

La 8 noiembrie 2019, SC „Vasigur Grup” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că contractul de rezervare încheiat cu Natalia Lopotenco nu naște careva obligațiuni, în condițiile art. 643 alin. (2) Cod civil, potrivit căruia după semnarea contractului de vânzare-cumpărare, autorizat de către notarul public, stinge toate obligațiile din contractul de rezervare, din motivul că creditorul a acceptat o altă executare.

Astfel, instanța de apel a aplicat eronat legea și nu a aplicat legea care urmează a fi aplicată în cazul speței.

A evidențiat că au fost aplicate eronat recomandările nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni și art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, din motivul că obiectul litigiului este stipulat în contractul de vânzare-cumpărare din 27 octombrie 2017, la încheierea căruia notarul public a explicat cumpărătorului Sergiu Lopotenco condițiile contractului, obiectul tranzacției, inclusiv și suprafața imobilului cumpărat și toate aspectele tranzacției.

La 10 ianuarie 2020, Sergiu Lopotenco și Natalia Lopotenco, reprezentați de avocatul Serghei Sandu, au depus referință la recursul declarat de către SC „Vasigur Grup” SRL, prin care au solicitat respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 15 octombrie 2019, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 84), însă careva date care ar confirma recepționarea copiei deciziei de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SC „Vasigur Grup” SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC „Vasigur Grup” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SC „Vasigur Grup” SRL urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Vasigur Grup” Societate cu Răspundere Limitată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic